

сѣществували сѣ и други подобни заселища въ Сливенското поле. Красивото мѣстоположение до южнитѣ поли на Балкантъ въ околността на с. Касъмово, е привлячало вниманието на Тракийцитѣ за заселване. На югъ отъ Касъмово въ мѣстността, гдѣто има изобилентъ изворъ, намиратъ се слѣди отъ едно тракийско заселище. Прѣди нѣколко години, тукъ откриха една мряморна плочка (2 дцм. дълга и висока, 1 $\frac{1}{2}$ см. дебела) съ образъ на „тракийскій конникъ“. На истокъ до изворътъ е отстранена една голѣма могила, която постепенно се снижава отъ разработванieto на една нива, която се намира върхъ нея. При оранието на нивата сѣ се намирили бронзени монети на Александръ Великий, отъ което можемъ заключи до нейдѣ, че могилата е била насипана въ време на царуванieto му (336—324 г. прѣди Р. Х.).

Въ Сливенското поле види се да сѣ сѣществували още други тракийски заселища. като напр. въ околността на Гидме (между Ямболъ и Сливенъ), гдѣто има нѣколко голѣми правяни могили. Нема никакво съмнѣние, че въ тѣхъ времена Тракийцитѣ сѣ посѣщавали топлитѣ мицерални бани до Сливенъ. Лѣчителността имъ била, види се, още тогава много добрѣ позната. Както е извѣстно лѣкуватъ особенно ревматически болѣсти, хронически накожни болѣсти, легкитѣ имфизели на бѣднитѣ дробъ и пр. Посѣтителитѣ се наслаждавали тогава отъ сѣнката на околната гора. Старий *Virgil* поета, споменува за огромната сѣнка на сплетенитѣ клонове въ прагоритѣ (твърдѣ стари гори), които прѣзъ неговото време, прѣди 1900 г., покривали хладнитѣ долини на Балкантъ. Сливенското поле е било тогава покрито съ подобна гора, отъ сплетени клонове на скрипка; още въ не отколѣшни времена имало е между Сливенъ и